

Llibertat

òrgan oficial antifeixista del consell municipal

Una consigna:
Resistir!
Una finalitat:
Vèncer!!

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Barcelona, 13 — Telèfon n.º 255

ANY III — Mataró divendres 22 abril 1938 — NUM. 544

NÚMERO SOLT: 30 cts.
SUBSCRIPCIÓ: 4.00 PESSETES MES

Els bombardeigs de ciutats obertes

Un article de l'alcalde de Barcelona,
senyor Hilari Salvador

L'Alcalde de Barcelona, Hilari Salvador, ha publicat al diari francès, «L'Oulte», l'article següent:

«El tema enormement tràgic i en-sems enormement suggestiu del bombardeig de ciutats i viles allunyades centenars de quilòmetres dels fronts de combat, ha estat enfocat ja des de tots els angles i esguardat i considerat en totes les seves múltiples facetes i matissos.

Ben poca cosa d'inèdit deu restar per a dir, al cap de bastant més d'un any que la inhumana i brutal concepció teutònica de la «guerra totalitària», que tan ràpidament i eloqüentment ve a encaixar en el conjunt de procediments bèl·lics dels militars sublevats espanyols, va començar a operar damunt el cos lnerme de la nostra població civil, trossejant-ne la carn al viu amb les urpes de la metralla.

—Què més pot dir-se que no s'hagi dit? Quina fibra sensible pot cercar-se encara perquè l'emoció, davant de tantes víctimes, davant de tanta malvestat us inundi i amb el batec accelerat del cor, us pugui un rogal a la gorja i senti un calfred a l'espinada i siguin aquestes les bases damunt les quals pugueu cimentar la vostra reacció definitivament retrobada d'homes conscients i dignes amb un autèntic sentiment del que volen dir els mots fraternitat, altruisme, caritat, filantropia, etc., tan sovint als llavis de tothom aval, com forasters al cor?

Cal haver les viscudes amb tot el seu tràgic horror aquestes hores de angouxa infinita, en les quals teniu la clarividència que cada minut pot ésser l'últim de la vostra vida, i, plijor encara, pot ésser l'últim minut de la vida dels vostres estimats. Cal haver sentit la calma serena i augusta de la nit, estirpada de cop per l'espètec horribson d'unes bombes de monstruosa força destructora, mentre l'estridència nerviosa i epilèptica dels canons antiaeris telxeix la seva resposta enervadora en el canyamàs del cel ratllat pels projectors.

L'oida habituada ja als sorolls d'aquesta mena de guerra, destria clarament les explosions dels canons antiaeris, de les explosions de les bombes de l'aviació. I sense voler, us llurreu a una gimnàstica mental que la tensió nerviosa té cura de fer més àgil i més viva: Un antiaeri. Una bomba. Més antiaeri! D'aquests darrers el soroll peculiar de cada un d'ells—derivat d'un seguit de factors: distància, emplaçament, potència, caracte-

ristiques de fabricació, etc.—arriba a fer-vos sentir com una mena de simpatia instintiva envers els que hom sent més propers, perquè són aquests els que més directament assoleixen de donar-vos la sensació de que et defensen a tu mateix. A tu i els teus: la muller, els fills, la mare, tots aquells que més estimats et són. I l'agraïment per aquesta defensa fa nèixer, en el subconscient, aquella simpatia.

Ha callat ja el darrer antiaeri. El soroll dels motors d'aviació—en alguns moments sentit d'una manera clara distinta—s'ha perdut enlè del cel fa bona estona. L'un darrera l'altre, els projectors han anat, dintre de la nit, aclucant l'ull ciclop i representant el són. I la fosca ha esdevingut més negra. I la quietud més fonda.

Però dura poc. Comença el tràit de les ambulàncies, Campanes i xiulets demanant via lliure, fan més impressionant l'espectacle. La vida d'uns ferits pot dependre moltes vegades d'arribar uns minuts més aviat a la Casa de Socors o a l'Hospital. I la corrua de les ambulàncies, balanç tangible del bombardeig, és farga...

Les víctimes! El resultat tristíssim d'una nova gesta de l'aviació de guerra damunt la població civil. Superats ja els instants àlgids, t'adones que el que per tu, una estona, ha estat la clara sensació d'un perill, per a altres, per a molts altres, ha estat la realitat d'una espantosa tragèdia que ha esclatat—desfent la d'una manera fulgurant—damunt la seva vida. I aquesta realitat, contrastant amb l'especulació freda de la gimnàstica mental. Antiaeri, bomba, metralladora, fa, per lògica reacció, més abranda la indignació i més punyent el teu dolor d'home i de ciutadà.

¿No hi ha una manera, no existeix un sistema d'acabar amb aquesta vergonya oprobiosa de la civilització, que són els bombardeigs damunt les ciutats llunyanes als camps de batalla?

El Govern de la República, va indicar el camí. I va començar a seguir-lo. El seu oferiment, profundament humanitari per a arribar a la supressió d'aquest terrible flagell, no va merèixer d'ésser pres en consideració pels facciosos. I mentre el Govern legítim no ha actuat, ni per necessitat bèl·lica ni com a acció de representació, damunt cap població de la reguarda franquista d'aleshores i per espai de més de dos mesos, la reguarda lleial ha continuat sotmesa a les iras criminals de l'aviació italoalemanya.

Franco opina sobre la defensa de Madrid i Queipo parla dels guerrillers de Huelva

Des que Martínez Anido—no podia ésser altre—fou nomenat àrbitre de l'ordre públic pel traïdor Franco, ha gué d'apartar-se del micròfon l'analfabet Queipo de Llano: Les seves cotidianes «charlas» deixaren d'ésser gaubança de senyorets «chulánganos» i alè de velles dames «Estropajosa». S'acabaren les «charlas», però no per això emmudí Queipo de Llano. Rar és el dia que no cerca un pretext per a «dialogar con las masas». En una ocasió injúria i ofèn les dones que l'escolten; en una altra parla de Gibraltar i promou un veritable conflicte, i ara, segons llegim a la premsa sevillana, es dedica a revelar «grandes secretos». Queipo ha explicat no menys que les raons per les quals Franco no ha entrat a Madrid.

Aquestes raons no són les de l'heroisme insuperable del poble madrileny, ni l'eficàcia de les seves magnífiques defenses, ni el valor de les nostres tropes. Així ho havíem cregut els espanyols de bona fe, i el món enter, perquè no esíavem en el «secret» de Queipo. Queipo ha dit que

Les democràcies, però, han anat fent, impertorbantes, la seva ruta, marcada de cara a la vostra guerra, amb fites d'elxorquis. El refús del Govern de Salamanca d'acceptar l'ofertament del de la República per amnorrar els efectes d'aquesta terrible guerra civil, no va arribar a immutarlos, ni a dibuixar tan sols l'inici d'un gest coactiu que obligués a acceptar aquell ofertament.

I mentre, han continuat parlant a boca plena de fraternitat, de solidaritat, de filantropia i d'adhesió a la nostra causa i als postulats que encarna, els avions feixistes s'han passajat pel cel de Catalunya, i han sembrat arreu la mort i la desolació.

En el terreny de la política internacional, la justícia i la raó han estat ofegades per la por i per l'egoisme. Són paraules dures i agres. Ho sé. Però els moments són prou greus perquè em cregui en el deure de parlar i de parlar clar.

Que cadaascú, de la responsabilitat col·lectivitat, prengui la part que li pertoca.

I a aquells que d'antuvi, han estat moralment i materialment al nostre costat, d'una manera autèntica i positiva, l'agraïment etern de tot un poble que per tenir amb ell el Dret i la Llibertat, es nega—si cal, àdhuc al preu de l'existència—a sotmetre's a la Força i a la Tirania.»

aquest secret el posseïa solament Franco; però no ja molt li ho confià a ell, «en prueba de confianza».

La versió de Queipo és aquesta: «Franco no ha volgut prendre Madrid, perquè així l'Exèrcit republicà havia de trobar-se «entrefing» en defensa de la capital i no podia lluitar a altres fronts».

L'opinió mundial surt ara—per obra i gràcia de Queipo—d'un imperdonable error. La defensa de Madrid no té cap mèrit militar. Tot ha estat una enginyosa maniobra de Franco, Quan Queipo ho diu...

El xerraire sevillà, com és la seva obligació, continuà parlant i tractà el tema dels guerrillers de Huelva. Per les serralades onubenses, a les escabrositats riotinteyencs i a les muntanyes properes a la frontera portuguesa, continuen oposant-se a la tirania feixista, venent cares les seves vides, molts homes que abans de lliurar-se als seus botxins es llançaren al camp amb escasses armes i deficient amunicionament. Així lluiten, amb els que poden, des del juliol del 1936. Són prop de dos anys els que porten aquests homes escrivint per la República, en lluita desigual, unes pàgines epopèiques.

Queipo vol exterminar-los. Primer, envià uns parlamentaris que retornaren tristos i fracassats. Després, la guàrdia civil, menys «parlamentària»; més tard, tropes desplegades en acció de campanya. Topades, tiroteigs, batalles, baixes d'un i altre costat. En fi, no res. Els guerrillers segueixen per les serres d'Aroche i Aracena hostilitzant els facciosos, sorprenent pobles i turbant el somni dels cacics una altra vegada podeross i ensuperbits.

Queipo en el discurs que comentem, en parlar dels guerrillers, ha anunciat un sens fi de vegades el seu fulminant extermini.

En el seu pròxim discurs, si parla novament d'aquests homes valerosos, tal vegada ens descobreixi un altre secret, com el de Franco sobre Madrid. Perquè pot ocórrer que Queipo vulgui que subsisteixin a la serra de Huelvo aquests guerrillers indòmits. Així evita que s'incorporin a l'Exèrcit Popular.

En estipular-se en l'acord angloitalià que la seva vigència ha de consistir-se necessàriament a la retirada de les forces italianes destacades per a sotmetre el poble espanyol, la nota de protesta del senyor Alvarez del Vayo és un motiu innegable d'alè per a aquells que no es resisteixen a contemplar impassiblement les agres-

slons del feixisme. A més, és una afirmació rotunda que la causa del poble espanyol dista molt d'ésser una cosa perduda, com desitjaria el feixisme.

Per a desgràcia seva, el Govern de la República i tot el poble espanyol resisteixen amb decisió i fan rodolar tots els plans dels invasors. Per a ells el temps els corre pressa, precisament perquè cada dia que passa afirma amb més força les perspectives de victòria contra els agressors estrangers.

Per gran que sigui l'interès de la diplomàcia secreta per a ofegar la veu enèrgica i valent del poble espanyol, aquest persisteix en la seva escomesa original. El millor testimoni d'això està en la nota que acaba d'arribar al secretariat de la Societat de Nacions, signada pel Alvarez del Vayo.

JOVÉ I GUARDIOLA — XEREBÈ
 CONYAC JOVÉ I GUARDIOLA
 CONYAC SIR GUILLAUME
 CONYAC GRAN PARRAL
 CONYAC VIVES
 Confiteria BARBOSA - Mataró

Allò que el feixisme porta a Catalunya

El President de la Generalitat de Catalunya, senyor Lluís Companys, ha visitat diversos sectors del front de l'Est situats a les comarques de Lleida. El seu pas pels pobles que ha recorregut en el viatge ha despertat gran entusiasme. La més alta autoritat de Catalunya recollia aquestes mostres de fervor com una prova feient de la voluntat popular, tants cops reiterada en el sentit de sincer acatament al règim democràtic constituït per la República en l'ordre nacional i per l'Estatut al territori català. També, com un testimoni viu i d'una rotunda força d'expressió, del dolor i la indignació que al poble català ha produït el fet que els invasors hagin penjat la terra catalana. Mentre la lluita es desenrotlla entre elements nacionals, el territori de Catalunya es veu lliure de l'ofensa material de la invasió. Perquè la terra catalana fos penjada ha calgut que la traïció tingüés el premi que significa l'ajut estranger. I aleshores, acumulat el material de guerra enviat per Itàlia i Alemanya, augmentats els exèrcits de la

Na Assumpció Puigvendrelló i Aromí

ha mort a l'edat de 53 anys

E. P. R.

Els seus aflligits: espòs, Josep Maestu Soteris; fills, Bernabé, Eduard i Clara; fills polítics, Assumpció Mesires i Miquel Casals; nétes, Pepita Maestu i Mesires i Assumpció Casals i Maestu; germans, cunyats i cunyades, nebots, cosins i família tota, en fer saber als amics i coneguts el traspass de la finada, els preguen l'assistència a la casa mortuòria, Rambla de Castellar, 14 (BAR ILURO), avui divendres, a les ONZE del matí, per a acompanyar el cadàver al cementiri, pel qual favor els quedaran molt agraïts.

Mataró, 22 abril 1938.

traïció amb moros i italians, l'escomesa fou tan violenta que no hi hagué mitjà humà de contenir-la en els primers moments. Solament una tremenda superioritat d'elements bèl·lics a favor de l'enemic, va fer possible que el front portat pel primer impuls dels catalans fins a les mateixes portes de Saragossa i d'Osca retrocedís fins a entrar a Catalunya. Però ben aviat reaccionà l'esperit popular, i la terrible escomesa ha estat continguda heroïcament, es defensa el terreny pam a pam i es talla a força de valor i d'entusiasme, els avanços d'un exèrcit evidentment superior en força numèrica i en material. Ja hem dit en quines condicions s'ha forjat aquesta magnífica resistència. En un impuls espontani s'ha unit a les forces de l'Exèrcit de la República el poble en armes, decidit a defensar a tota costa el sòl patri. El toc de sometent ha resonat ardit i aguerrit per les comarques lleidatanes; i, en sentir-lo, tot el poble s'ha posat en peu de guerra. Guerra d'invasió i guerra d'independència, tots els patriotes s'han convertit en soldats. I ja comença de córrer de boca en boca episodis de valor i d'audàcia que rememoren proeses de la passada guerra de la Independència incorporades a la Història amb brillantor immortal per al prestigi d'una raça.

¿Sabeu què significa per a Catalunya aquesta guerra d'invasió? Entre moltes altres coses, significa que els invasors tracten de convertir Catalunya, per allò que al problema de la terra es refereix, en Castella, en Andalusia, en Extremadura. O sigui: volen convertir Catalunya en allò que no fou mai. El que primer han fet és penjar territori català ha estat donar al

propietari de terres de Catalunya idèntica personalitat que tenia l'«amo» de les terres castellanes, de les terres extremeñyes, de les terres andaluses. I donar al camperol català el mateix caràcter d'esclau miserable que tenia el camperol d'aquelles terres irredeemptes. Han ressucitat el «senyor» omnímode, amo de vides i hisendes, i han posat sobre la terra lliure un camperol que es resigna a la fam, que s'evé a la jornada llarga i al jornal missèrrim, solmès a una vil i vergonyosa explotació.

A cada poble de Catalunya dominat pel feixisme amb l'ajut estranger, funciona un comitè en el qual, com és natural, figura el sacerdot, que té cura d'entronitzar solemnement l'«amo» i que lliura les terres a uns forasters disposats a treballar les en les més dures i oneroses condicions. Novament sorgeix el paràsit, l'explotador de la misèria aliena, el «senyor» decidit a viure regaladament a costa del treball dels altres.

Això és el que porten els facciosos a la nostra terra. Aquest esperit tracten d'imposar per la força de les armes. Per a això lluiten els representants d'una Espanya que vol mantenir a sang i a foc, costí el que costí, privilegis abolits a tots els països civilitzats.

I contra això és contra el que l'esperit popular s'ha alçat, posant se en peu de guerra. L'actual President de la Generalitat va destacar la seva personalitat política en una inoblidable campanya d'alliberament dels camperols catalans. Per la seva abnegada actuació, les reivindicacions dels creadors de la terra s'incorporaren als programes republicans de Catalunya. La República i l'Estatut van fer realitat aquestes aspiracions, regulant el problema de la propietat i de l'explotació de la terra sobre bases humanes i justes. En la seva visita a les comarques lleidatanes, fins a Lluís Companys hauran arribat els ecos tràgics d'aquesta irritant regressió. El pagès català sap a hores d'ara, per una dramàtica experiència, que feixisme i antifeixisme no són pas pures teories sinó realitats vives. I perquè ho sap, empenya el fusell o la falç per lluitar contra l'invasor que arriba per arrabassar-li la terra, la llibertat, el fruit del seu treball, el pa dels seus.

EL LECTOR DIU...

Els especuladors i les subsistències

Parlem-ne encara més

Si parlem-ne. Que no vindrà d'un mes. Que hi figuri una pica en Flan-des com dinen. Perquè s'estant donant casos ben vergonyosos que consisteix un escarni a la República. Ací, en les acollidores columnes de LLIBERTAT, sempre atentes a tot quan sigui a favor de la ciutat i dels ciutadans, han exposat ja algunes quelxes no solament homes de Mataró com el nostre camarada Joan Peiró, el qual sense contemplacions ha fustejat amb la seva manera tan clara als pescadors, als pagesos i últimament foren els flequers i aquests tres elements que formaven un tercet ben absurd, vivint a l'esquena del poble, ara formaran un quartet, ja que se'ls hi han ajuntat uns altres companys, els taberners.

No sabem pas d'on han vingut les ordres de vendre un litre de vi a tres pessetes. Aquesta puja tan sobtada ha caigut com un llamp damunt del poble, malgrat que per assolir lo hagi de fer cues com mai s'hagi vist en l'història dels problemes de les subsistències. Es veu que tant alguns pagesos que venen vi, com taberners, s'hauran dit amb tota la flama: Vinga, pugem lo, que també en veuran, o quan no, els que no hi estiguin d'acord, que beguin aigua, que també hauran de fer cues.

I així segueix l'avalanxa dels especuladors a la nostra reraguarda. Ja no és sol el company Peiró en blasmar contra aquesta nissaga que ens ha sortit des del 19 de juliol. Diem això perquè ací mateix fa dues setmanes que veiem algunes notes de les Dones Lliures de la nostra ciutat, fent preguntes al company Conseller de Proveïments, o a qui pertoquí, sobre el problema de la verdura i l'especulació, elles diuen i ho creiem, que estan disposades a seguir amb les seves preguntes fins a veure si es fa justícia. És difícil pronosticar si ho assoliran. Però, al last! Quan comencen les dones a formar una agrupació que consisteix un beixart per l'unitat contra els qui s'han pres la llibertat un bon xic massa per a explotar-nos a tort i a dret, sense pensar que tots som germans.

Ja ens en fem càrrec que són conseqüències que ens porten les revolucions i les guerres, i que hem de tenir paciència, però tot s'acaba en aquest món. De seguir amb aquest procediment vergonyós amb el peix, amb la verdura i amb el vi i amb altres subsistències serà qüestió de dir, com Crist, si és veritat que ho va dir: Via a fora els mals mercaders del temple. Al qual nosaltres a l'unísono diem: Via a fora els especuladors de la nostra reraguarda.

JOAN JULIÀ CUADRAS

Per 50 cèntims podeu fer un bon obsequi, amb

ILURENOS
 postre matoroní

Demaneu-los en les bones tendes de queviures. — Fabricats per PASTISERIA BATET.

Obriu comptes lliures

Els comptes lliures no estan subjectes a intervenció de cap mena.

Utilitzeu el xec barrat

Es el distintiu modern del comerç ben organitzat.

Banca Arnús - Banc Espanyol de Crèdit - Banc Hispano Colonial - Banc Urquijo Català - Majó Germans, Banquers - Caixa d'Estalvis de Mataró.

MORALES PAREJA — XEREBÈ

Demaneu sempre:

CONYAC POPULAR

CONYAC EXTRA Morales Pareja

CONYAC JULIO CESAR

Depositarí: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

Informació local

DIETARI

No vol ploure.
El cel es posa negre.
Negre com una gola de llop.
Negre com el fum d'estampa.
Però no plou.

Per què no plou?
Serà que allà dalt han acordat el racionament de l'aigua?
Si és així, valdria la pena que possessin un anunci als diaris, fent-nos saber on hem d'anar a adquirir la tarja,
Epl... Sempre que, després, no succeís el mateix que amb la tarja del tabac.

Ensopegant pels carreers—com el cel negres i foscos, foscos i negres com la consciència d'alguns polítics—hem arribat a casa.
I, en posar-nos al llit, pensàvem: Plourà... no plourà...
I hem mirat al sostre.
Perquè al sostre de casa hi ha goteres.

Ens hem despertat.
Però no per la pluja.
Era que, en ple carrer, una veu ateniada ciadava:
—D-i-a-r i LLIBERTAT!, amb l'anunci de proveïments. Avui patates i carn congelada! Demà oli! Passat demà...
Prou! Prou!—hem dit—Para el xàfec, que no hi estem acostumats.
Ja ho volíem que plugués. Però tant, potser ens faci mal.

Plourà, avui?
Plourà, demà?
Que ploqui
Que ploqui
Que faci un bon ram
Que petin
Que petin
Que petin les canals.

CONYAC POPULAR
CONYAC EXTRA
CONYAC JULIO CÉSAR
de la casa xeressana
MORALES PAREJA
Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

DE CORREUS.—Relació dels objectes definguts en aquesta Carteria, per no donar se raó dels seus destinataris:

- Emili Llobet, Montserrat, 13, procedent de la Base Octava.
- Antoni López, carrer de M. Bakunin, procedent de Falset.
- Salvador Guindo, retornada de Maella.
- Joaquim Marín, retornada del Front de Terol.
- Ramon Pera, retornada de Alfambra (Terol).
- Josep Picornell, retornada de Mora de Rubielos (Terol).
- Francisco Sánchez, retornada de Tortejada (Terol).
- Lluís Sureda, carrer de Palau, 24, procedent de la Base Setena.
- Sabino Pueyo, retornada de Alfambra (Terol).
- Josep Mons Roy, retornada de la Base Setena.

Dr. R. Perpinyà - Oculista

AJUDANT DEL DOCTOR LAPERSONE DE PARIS

MATARÓ BARCELONA
B. Durruti (St. Agustí), 55 Provença, 185, 1.er, 2.º entre Aribau i Universitat
Dimecres, de 11 a 1. Dissabtes, de 5 a 7 De 4 a 7 tarda
TELEFON 72554

- Pere Parera, retornada per manca de senyes.
- Enric Bonet, retornada de Mora de Mora de Rubielos (Terol).
- Josep Casals, retornada de la Base Setena.
- Francesc Teixidó, retornada de la Clínica Militar de Vilanova i La Geltrú.
- Francesc Teixidó, retornada de la Onzena Divisió.
- Josep Rodríguez, retornada de la Base Setena.
- Benedicte Claramunt, retornada de Vilanova (Lleida).
- Joan Soto, retornada de la Caserna Espartaco. (Barna.).
- Narcís Pla, retornada de la Base Setena.
- Maria Vibolas, carrer Ferial, 44, procedent de la Base Primera.
- Francesc Bermúdez, Plaça de la Llibertat, 50, procedent de la Base Tercera.
- Pere Colomé, carrer de Pl Margall, 52, procedent de Palafrugell.

MANÇANILLA «LA MAJA»
XERES FINÍSSIM «PETRONIO»
MORALES PAREJA - XERES
Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

Conselleria d'Assistència Social

QUADRE DE VISITES DEL DISPENSARI DE L'HOSPITAL MUNICIPAL

- Director: Dr. Viladevall, Medicina general i cirurgia.
- Sub-Director: Dr. Campamar, Medicina general. (Visita dilluns, dimecres, divendres, de 10 a 11 matí).
- Dr. Cabañes: Medicina i cirurgia generals i Obstetrícia. (Visita dimarts, dijous, dissabtes, de 6 a 7 tarda).
- Dr. March: Malalties de la Infància. Visita dilluns, dimecres, divendres, a les 11 matí).
- Dr. Guix: Odontologia. (Visita dimarts, dissabtes, de 4 a 5 tarda).
- Dr. Selx: Tisiòleg. (Visita dijous, a les 5 tarda).
- Metge operador: Dr. Gubern.
- Llevadora: Rosa Alfonso. — Visita els dijous de 6 a 7 tarda.
- NOTA. — Per la visita precisa la prèvia autorització de la Conselleria que ha d'ésser sol·licitada amb la deguda antelació.

AJUNTAMENT DE MATARÓ Conselleria-Regidoria de Finances i Proveïments

AVIS
Tal com es fela constar en l'avís d'aquesta Conselleria Regidoria publicat en l'edició d'ahir, el preu de les patates era provisional; per tant en el successiu les patates velles es posaran a la venda al preu de 80 cèntims el quillo.
El que es fa públic per a coneixement dels venedors en particular i de tots els ciutadans en general.
Mataró, 22 d'abril del 1938.— El Conseller Regidor, Josep Calvet.
—Les restriccions que a la indústria ha imposat la manca de materials, fa que manquin forces articles d'ús domèstic. La Cartuja de Sevilla, però, encara segueix oferint als seus clients un bon assortit d'aquests articles necessaris per a la casa o per a fer un present de bon gust.

COMPRO

Màquines d'escriure portàtils i d'oficina, màquines de sumar, de calcular i aparells multicopistes.
Raó: Argüelles, 34 Mataró.

Ajuntament de Mataró

Capó dels Invàlids Bon Cooperatiu

Es posa a coneixement del públic en general que en el sorteig efectuat avui a la Conselleria d'Assistència Social, corresponent al dia 20 de abril del 1938, segons consta a l'anunci a poder d'aquesta Conselleria, el premi de vint-i-cinc pessetes ha correspost al

Número 817

El número corresponent, premiats amb tres pessetes, són els següents:

- 017 - 117 217 317 417 517 617 717 817.

Mataró, 20 d'abril del 1938.
El Conseller d'Assistència Social, Josep Calvet.

Informació del dia Barcelona

La patata primerenca

El Diari Oficial de la Generalitat del dia 21 d'abril publica una ordre en virtut de la qual queda facultat el departament d'Agricultura per a intervenir tota la producció de la patata primerenca «Royal Kidney» destinada a l'exportació.—Fabra.

Sentències de mort

El Tribunal especial de Guàrdia número 3 ha dictat 10 penes de mort contra tants altres acusats pel delictes d'alta traïció.—Fabra.

El President de la Generalitat

El president de la Generalitat ha passat el dia a la Residència, on després de despatxar amb els alts funcionaris ha rebut la visita d'una delegació francesa del «Moviment de la Pau i la Llibertat», entitat fundada l'any 1932 per Enric Barbuse, iniciador del Front Popular a França. La delegació ha estat presentada al President pel senyor Miravittles.

Amb aquesta delegació ha vingut a Catalunya una grossa caravana de camions que han portat gran quantitat de queviures.

També ha visitat al president Companys, la senyora Adela Careaga Vda. d'Antoni Menéndez, el cap de les forces de Seguretat i el diputat senyor Riera Punif.—Fabra.

Hostal Bonaventura Durruti

Esplèndid servei de coberts i a la carta
Gran saló per a Banquets i Festes
Habitacions amb aigua corrent
i quartos de bany
Garatge en el mateix Hotel

R. Durruti, 1 Forni Galan, 377 Teléfon 128

Per braguers, faixes, mitges, aparells ortopèdics i demés

Preus reduïts

Casa Català

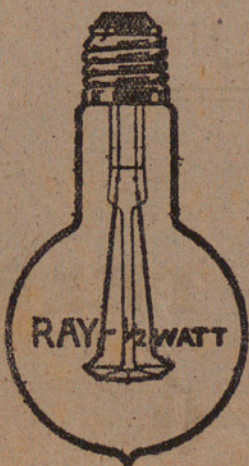
F. Galan, 322 Mataró

Casa Caldas

Contractació de compra i venda de finques i col·locació de capitals.
Es comprarien dues cases juntes o per separat. Hi ha capital disponible per a col·locar 1.ª hipoteca.
Ronda Prim, 78 — Mataró.

Tires paper gomat

per a protegir els vidres,
Impremta Minerva,
Barcelona, 15.

MILESA

Manufactura Ibérica de Lámparas Eléctricas S. A.

Bombetes de tots els tipus

- Usuals: «Pera», «1/2 watt», «Standard», «Opallines», «Llum del dia».
- De fantasia: «Flames», «Esfèriques», «Perfums», «Cilíndriques», «Xinxetes», etc.

Fàbrica a Mataró: FRANCESC LAVRET (Bida 5) Teléfon 105

Guia del Comerç, Indústria i professions de la ciutat

Cases recomanables de Mataró, allistades per ordre alfabètic

ANISSATS

ANTONI GUALBA *R. Casanova (Sta. Teresa), 30-Tel. 64*
Dipòsit de xampany Codorniu — Passina de licors

VDA. DE J. MARTINEZ REGAS *F. Galan, 282-284 - Tel. 157*
Establerta en 1808. Licors, xarops, vins, xampany

BOMBETES ELECTRIQUES

MILESA *F. Layret (Blada), 5-Tel. 108*
Bombetes elèctriques de tota mena

CALDERERIES

EMILI SURIA *Bakunin (Charruca), 39-Tel. 303*
Calderacions a vapor i aigua calenta — Serpentina

CARBONS

COMPANIA GENERAL DE CARBONES
Per encàrrecs: J. ALBERCH, M. Blada (Sant Antoni), 70 - Tel. 7

FONDES

RESTAURANT MIR *Enric Granados, 5 - Mataró*
Tel. 423 — Especialitat en Banquets i abonaments

FUNERARIES

AGENCIA FUNERARIA «LA SEPULCRAL» de Miquel Junquera
Cinto Verdagner, 12 i F. Layret, 24 — Telèf. 114

FUNERARIA RIBAS
6 d'Octubre (Pujol), 38 - Telèfon 37

HERBORISTERIES

«LA ARGENTINA» *Angel Guimerà, 16 bis*
Plantes medicinals de totes menes

IMPRENTES

IMPREMTA MINERVA *Barcelona, 13 - Tel. 255*
Treballs del ram i venda d'articles d'escriptori

MAQUINARIA

FONT INDUSTRIA COL-LECTIVA *Telèfon 28*
Fundició de ferro i articles de Fumisteria

MAQUINES D'ESCRIURE

G. PARULL RENTER *Argüelles, 34 - Tel. 362*
Abonaments de neteja i conservació

METGES

DR. LLINÁS *Malalties de la pell i sang*
R. Casanova (Sta. Teresa), 50 — Dimecres i diumenges de 11 a 1

DR. J. BARBA RIERA *Gola, Nas i Orelles*
F. Galan, 419, pral. — Dimarts, dijous i dissabtes, de 4 a 6
Econòmica, de 6 a 8 — Diumenge, de 9 a 12

MODISTES

AGUSTINA COMAS *Carles Marx (St. Joan), 16, segon*
Modista — Confeccions — Preus econòmics

OBJECTES PER A REGAL

LA CARTUJA DE SEVILLA *Rambla Mendizàbal, 52*
Gust i economia

OCULISTES

DR. R. PERPIÑA *B. Duruti (Sant Agustí), 53*
Visita els dimecres al matí i dissabtes a la tarda

IMPREMTA MINERVA

MATERIALS PER A PINTURA I DIBUIX

ESTILOGRÀFIQUES

OBJECTES PER A REGAL

Material Escolar

PREUS REDUITS

BARCELONA, 13

TELEFON 255

M A T A R Ó